

Diplomová práce

Jméno a příjmení (student): Radim TUTR

Oponent: Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Posudek oponenta:

Svým tématem „Pohled na autorství Pentateuchu v průběhu dějin“ si diplomand předsevzal zpracovat historický přehled starozákonnického badatelského úsilí, které vyvolávalo v minulých staletích až do dneška mnoho otázek nejen rázu literárního a historického, ale také teologického.

Metodicky je práce zpracována úměrně zadání, tj. sleduje chronologický sled jednotlivých badatelských etap. Východisko tvoří možné zmínky o Mojžíšově autorství v biblickém textu samém, a to jak ve Starém tak v Novém zákoně. Dále student stručně uvádí hlavní mezníky v době patristické a středověké a zaměřuje se na bádání novověké, v němž tříbení názorů na dané téma zintenzívnilo. Radim Tutr nezůstává u pouhé historické faktografie. Jeho hlavním metodickým přístupem je ustavičně brát na zřetel filozofické a teologické předpoklady, podobu jednotlivých hypotéz.

Vedle kritických edicí originálního biblického textu a jeho starověkých (LXX, Vg) i nových českých překladů se práce opírá o dokumenty magisteria katolické církve, hojně o práce Hejčlovy z hlediska historického a některé současné domácí i zahraniční tituly k tématice Pentateuchu. Za zvláštní zmínku stojí podněty J. Ratzingera ((současného Benedikta XVI.), které tato diplomová práce vážně rozvíjí.

Z hlediska formálního vyzdvihují čtivý styl s přesným vyjadřováním, úhlednost a téměř naprostou absenci „překlepů“.

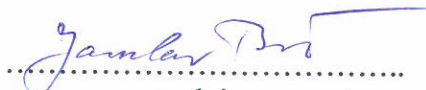
Práci pokládám za přínosnou v tomto: Metodicky správně Tutr čistě rozlišuje, co je jisté a co je pouhou hypotézou (s čímž se málokdy setkáme i v pracích, považovaných za vysoce odborné). Byť zpracovává téma historické, neuvízl v historickém pozitivismu, ale kriticky přezkoumává jednotlivé pozice pomocí filozofické kritiky. Uplatňuje tak přístup, k němuž v posledních letech vyzýval teolog J. Ratzinger, tzv. „kritiku kritiky“, od níž si můžeme slíbovat, pokud bude správně aplikována, nový rozvoj biblických bádání ke službě teologie. V neposlední řadě lze vyzvednout i ducha dialogu, s nímž se diplomand pokouší vysvětlit interakci mezi pozicemi biblistů – vědců a výnosů církevních autorit v dobovém kontextu. Se stejným záměrem bere v úvahu i pozice judaistické (s. 56).

Z vážnějších nedostatků zmiňuji především tu skutečnost, že četné historické tituly, které autor uvádí v poznámkách pod čarou, nenajdeme v souhrnném seznamu literatury na konci práce. Je to škoda, protože tak by čtenář mohl na závěr zrekapitulovat, o čem se v práci dočetl. Nehledě na to, že vědecká kritéria požadují, aby se všechny citované tituly v seznamu literatury objevily. Také bych uvítal na s. 8 uvedení míst, kde se jednotlivé hebrejské výrazy vyskytují (i když v následující stránkách tyto údaje rozptýleně najdeme). Spíš než výtku připojuji doplnění ke s. 51nn: V nedávné době se ukázalo, že von Radovo „historické krédo“ je špatný pojem. Měl by být nahrazen pojmem „historická anamneze“ (viz A. Cody, „*Little Historical Creed*“ or „*Little Historical Anamnesis*“?, CBQ 68/1, 2006, s. 1-10).

Práce podle mého soudu splnila kritéria diplomové práce. Zvláště si cením samostatného kritického přístupu, neuvíznutí v úzkém jednostranném historizujícím přístupu a pokusu ukázat způsob, jak integrovat literární, historický, filozofický a teologický přístup v biblistické metodě.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 12. května 2006

.....
podpis oponenta